

[Finansministeren]

om der er tale om en reduktion af arbejdsløsheden med 8.000. Så meget om det!

Regeringen kan ikke tilslutte sig SFs ændringsforslag, bortset fra ét, som jeg indirekte tangerede før. Det er ændringsforslag nr. 401 vedrørende Danmarks Naturfredningsforening.

Ændringsforslaget fra det radikale venstre om reduktion af forsvarets bevillinger med 600 mill. kr. må naturligvis afvises af regeringen.

VS har stillet en række ændringsforslag om afskaffelse af kongehus, forsvar og folkekirke og udmeldelse af EF. Jeg vil kun sige om disse ændringsforslag, at vi stemmer naturligvis imod dem.

Fru Anne Grete Holmsgård havde nogle betragtninger vedrørende neddæmpningen af aktiviteten i bygge- og anlægssektoren. Nu er det jo en debat, som vi vender tilbage til i morgen, og da jeg kan forstå, at fru Anne Grete Holmsgård ikke er til stede, er der ikke nogen grund til at gå dybere ind i den.

Men fru Anne Grete Holmsgård stillede også et spørgsmål, som jeg synes er vigtigt at få besvaret. Fru Anne Grete Holmsgård spurgte, om det var meningen, at man ville øge arbejdsløsheden, for så kunne man lige så godt sige det. Nej, det, det handler om, er at forbedre beskæftigelsen og reducere arbejdsløsheden. Det er jo filosofien i den neddæmpning af bygge- og anlægsaktiviteten, som folketingset skal tage endelig stilling til i morgen. Det er da klart, at der kan blive tale om en mindre reduktion af arbejdsløsheden i nuet, end der ville have været, hvis vi ikke havde gennemført pakken. Hvis vi ikke havde gennemført pakken, kunne vi til gengæld garantere for, at der havde været en meget negativ beskæftigelseseffekt i det lange løb. Derfor bliver konklusionen, at det, der ligger i selve justeringen, er, at arbejdsløsheden reduceres lidt mindre, end den ellers ville være blevet, i det første år, og derefter reduceres den hurtigere, end den ellers ville være blevet. Men som sagt, konklusionen er, at vi stemmer imod samtlige ændringsforslag fra VS.

Fremskridtspartiets ændringsforslag skal jeg ikke sige meget om. Der er da grund til at glæde sig over, at vi nu er nået til en situation, hvor fremskridtspartiet kun stiller et meget begrænset antal ændringsforslag. Vi, der har været med gennem en række år, hu-

sker endnu de 1.000 ændringsforslag, som kom hver gang, og hvad det gav af belastning, så dette er dog et betydeligt fremskridt. Regeringen kan ikke støtte nogen af ændringsforslagene overhovedet fra fremskridtspartiet.

Jeg vil godt sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg synes, der er sådan lidt sprogforbistring, når hun taler om, at der fortsat vil være et gigantisk underskud på statens finanser. Jeg minder igen om, at vi bevæger os ned nu til de 14½ mia kr. næste år. Når man sammenligner det med, hvad vi tidligere har set, synes jeg nok, at udtrykket er fejlplaceret. Det, det handler om nu, er, at det i realiteten er lykkedes for regeringen at bringe underskuddet ud af verden, oven i købet på kortere tid end forventet.

De frie demokraters ændringsforslag er jo ganske ekstraordinære og lidt anderledes end de ændringsforslag, som vi i øvrigt har på bordet. Det vil under alle omstændigheder give anledning til, hvad jeg vil kalde en inflationsekspllosion og nogle uoverskuelige betalingsbalanceproblemer, hvis man som foreslået giver skattenedsættelser og afgiftsnedsættelser af den størrelsesorden, som der her er tale om. Det er naturligvis fuldstændig urealistisk, og derfor må vi også afvise disse ændringsforslag.

Når vi ser på debatten som helhed og det stede, vi nu er nået frem til i behandlingen af finanslovsforslaget, vil regeringen naturligvis først og fremmest med glæde konstatere, at som finanslovsforslaget nu ser ud, lykkes det at holde finansloven på det niveau, som regeringen havde forudsat at den skulle være på.

Det har naturligvis først og fremmest kunnet lade sig gøre på grund af et godt og konstruktivt samarbejde med det radikale venstre om den endelige behandling af finanslovsforslaget. I en sådan samarbejdsproces gives og tages. Sådan er det, og sådan skal det også være. Jeg har forstået det sådan, at det radikale venstre føler sig rimelig godt tilfreds med den situation, man befinder sig i vedrørende finanslovsforslaget, og det gør regeringen også.

Det, der kommer ud af det – det er under alle omstændigheder til gavn for dem, der vil føre en ansvarlig økonomisk politik i dette land – er, at den stramme udgiftspolitik, finanslovsforslaget er udtryk for, bidrager til, at